Редитељ Кокан Младеновић каже да треба, колико год то било парадоксално, радикализовати мирне протесте, додајући да постоји милион ненасилних начина за то. Сматра да грађанство треба да се врати и дистанцира од опозиције. Говорећи о експресном процесуирању приведених током протеста, каже да то тренирање строгоће над децом убрзава пад власти.

Младеновић је у Прелиставању штампе Новог дана рекао да јако верује у протесте, али мишљења је да су политичке организације успеле да их "пучирају", тј. да су дешавањима протеклог викенда они престали да буду грађански. Очекујем сада одговор грађанске Србије, студената, грађанства које шета месецима, додаје. "Ти протести су уперени против накарадне власти коју треба што пре отерати, али указивали су и да са много критичке свести, с много замерки народ размишља о опозицији", истиче гост Н1.

Треба, ако то није парадоксално, радикализовати мир, мирне протесте, наглашава

Младеновић, који каже да постоји милион маштовитих, паметних грађанских начина да се направи озбиљна штета режиму, а да то не буде насилно.

"Изненађују ме студенти, ми смо деведесетих умели да правимо велике пакости оном режиму, а да све буде формално по закону", навео је Младеновић подсећајући да су они тада имали акцију покварених аутомобила - кад су почели да хапсе и туку због блокаде саобраћаја. Нико не може да вам забрани да вам се поквари аутомобил, да ставите трокут, и блокирате саобраћај - кад то уради 10.000 људи, додаје.

Лоптица је са ове стране опозиционе сцене, која нужно треба да се рашчлани - ако су протести грађански, они морају такви да остану, ако су то протести студената, ђака - онда они морају хитно да направе неке акције и да се то диференцира од искључиво политичких деловања, које у овој ситуацији користи само политичким странкама, а много мање грађанству, додао је редитељ.

За разумети је, каже, да опозициони лидери желе да капитализују то што носе протести, али није за разумети то да руководство грађанских протеста не може да се дистанцира од тога, и да врати важност грађанству.

Не сматра да је лидер Двери Бошко Обрадовић преузео руковођење протестима, али наводи да има проблем с тим да "шетамо са онима с којима не бисмо попили кафу". Ово неће бити нормална земља док не будемо шетали са истомишљеницима, наглашава.

Упитан како му делује реакција полиције током протеста, каже - као у време Милошевића, да она чека политичке наредбе. Како додаје, у полицији нису експерти за побуне који ће да одлуче како ће било шта да штите, већ чекају политички миг.

На констатацију да смо могли да видимо експресно процесуирање приведених на протесту, и да су им у истом дану изречене пресуде, каже да то подсећа на оно што се дешавало на протестима за време Милошевића.

"Те исхитрене реакције, све то тренирање строгоће на деци, то убрзава пад ове власти.

Није народ луд да неки ваздухоплов (Зоран) Бабић начини саобраћајну несрећу у којој погине једна жена, из пуке обести његовог возача или њега самог, и нема консеквенце, да четири године након пада хеликоптера ми не знамо шта се десило, а у ствари знамо, али за то не постоји истрага, да наручилац паљења куће и покушаја убиства новинара (Милана Јовановића) буде осуђен на 30 дана, као неко дете од 18 година (Павле Цвејић) које учествује у протестима... Та врста очигледне неправде, изузетно убрзава крај ове власти... Ови млади људи су дали озбиљан допринос убрзавању краја свих ових наказа које гледамо од деведесетих на власти ", истакао је.

Од адвоката који заступају приведене током протеста, можемо да чујемо да наше институције користе делове законских решења која су усвојена како би се држава ефикасно сукобила са хулиганима. Упитан да прокоментарише како му изгледа употреба овог правног средства, Младеновић каже да ако би држава почела да хапси хулигане "претпостављам да би почела од председника државе па надаље" - па "пирамидално све то што чини нашу власт".

"Ако постоји неко ко крши Устав и законе ове земље то су највиши представници власти", каже Младеновић. Ако би се примењивали ти закони, ја верујем да би сви они до вечерас били ухапшени, додаје.

Упитан о ** ** потезу ђака, који су протестовали због друга који је са 18 година осуђен на 30 дана затвора, након што је ухапшен током протеста, а
после чега је убрзо
стигла вест да је Вучић затражио од надлежних аболицију
свих прекршајно гоњених, Младеновић каже да мисли да код председника Србије не постоји нешто што се зове притисак јавности. "Мислим да постоји притисак разних делова његовог менталног склопа на њега самога, у тој неронизацији Србије коју спроводи, а он сам себи јесте и највећа потпора и највећи непријатељ... То су шизофрене одлуке, то нису одлуке нормалног политичара. Ако је неко крив треба да буде у татвору, ако неко није крив - шта ће уопште у затвору", пита редитељ.

Каже да је слика ђака из Филолошке, који плачу пред станицом полиције тражећи да им се ослободи друг, препотресна. То је слика, додаје, младих људи који за десет година неће бити овде, јер држава чини све да протера и оно мало оних који би остали.

Не сматра да је потез аболиције - покушај Вучића да смири тензије. "Не, то је једна

фараонизација Србије, то је доказивање бескрајне моћи".

Коментаришући случај Драгољуба Симоновића из Гроцке, каже да не верује да ће он бити процесуиран, и додаје да ће, као и Братислав Гашић, "јадан морати да издржи годину дана" без неке функције, док му не нађу другу.

Враћајући се на протесте, Младеновић каже да није велики број људи на њима, јер су годинама обесхрабривани, а да они који би били гласни - сада протестују због животне средине у неким другим земљама. Србија је земља сиромашних и уплашених људи, где радници носе Памперс пелене и срећни су што имају 200 евра, где послодавац у Јури у анексу тражи да потпишу да евентуалне губитке компаније могу да наплате од те бедне њихове плате и да може да их премести у други град, а на питање новинара како је тај анекс могућ одговара - да је то у складу са важећим Законом о раду, подсећа Младеновић. И то је оквир у ком народ живи и уместо криком да се побуне, људи желе да задрже то мало немаштине коју имају, наводи Младеновић уз констатацију да тог најпогођенијег слоја и нема на протестима.

Кокан Младеновић је у Новом дану говорио премијери представе "Сећаш ли се Доли Бел" по тексту Абдулаха Сидрана, у Сарајеву, новој представи коју ради у Темишвару... Сва позоришта у којима радим су део Интернационалних позоришних бригада, наводи Младеновић, који је тренутно више ангажован у иностранству. "Ми, позоришни номади, покушавамо да поправимо свет тамо где се да поправити", закључује.

(Н1)